

## [Ninn-Hansen.]

ført i den foreliggende skikkelse. Så mærkeligt kan det altså gå med et forslag, der giver anledning til et valg.

Desværre må vi jo sige, at valget heller ikke fik et sådant udfald, at vi kan få vore synspunkter igennem; det erkendes fuldt ud. Vi håbede sidste gang på at kunne få tilslutning til en frivillig kildeskat. Vi fik ikke denne tilslutning i tinget, og vi fik den heller ikke ved valget.

Jeg har set, at et dagblad, der i særlig grad var engageret i kampagnen herom, har skrevet en meget rosende artikel om statsministeren, fordi han havde ændret det parlamentariske sprog. Udtrykket „død sild“ blev fremhævet nærmest som dette århundredes parlamentariske sprogfornyelse, og statsministeren blev — i hvert fald på det sproglige område — i den anledning placeret som en statsmand af format. Vi vil gerne deltage i denne kompliment, for vi må jo erkende, at denne kampagne havde mere betydning, end vi regnede med. Vi må så drage læren af det. Vi forstår, at vi også må lære at ændre sproget og udtrykke os på en mere forståelig måde, når vi skal karakterisere fremsatte lovforslag. Vi kan selvfølgelig ikke love at gøre dette alt for hurtigt, men vi skal søge at gøre det.

Sidste gang vi behandlede dette forslag, stod det fast, at vi her i landet skulle have kildeskat, og at vi ville søge at nå frem til en ordning, der kunne samle os. Jeg har sagt, at vi må opgive den frivillige vej — det er vi klar over med den sammensætning, tinget har fået — og når den frivillige kildeskat ikke kan realiseres, ved vi også, bl. a. fra finansministerens udtalelse ved den forrige behandling, at så kan man ikke opretholde skattefradragsretten reelt. Desuden er vi klar over, at dette ting har fået en sådan sammensætning, at kun to partier vil beholde fradragsretten. Udgangspunktet for de forhandlinger, vi nu skal have, hvor vi forhåbentlig hurtigt kommer i gang med en realistisk bedømmelse af, hvordan vi får den bedste skattereform, må altså være, at det bliver en obligatorisk ordning, der er flertal for i dette høje ting. Men vi håber ikke, at konstateringen af et flertal herfor betyder, at vi ikke kan forbedre forslaget, for det er tiltrængt. Vi synes ikke, at forslagsstilleren, finansministeren, har

været tilstrækkelig moderne med hensyn til den administrative opbygning. Det må være muligt at udnytte de moderne dataanlæg på en sådan måde, at vi ikke skal opbygge en kildeskatteordning på grundlag af en spredt administration, placeret hos alle større og mindre arbejdsgivere her i landet.

Vi synes i hvert fald ikke, det vil være nogen fordel for lønmodtagerne, at man på forhånd underlægger dem en administration, arbejdsgiverne. Det vil vel være naturligt, at vi ser, hvordan man i andre lande — hvad lovforslagets bemærkninger jo også giver anledning til — har udformet en kildeskatteordning, og at vi går ind i en nærmere undersøgelse af, hvordan vi kan forbedre og forenkle administrationen.

I det udvalg, der skulle behandle den frivillige kildeskat, er man jo i overensstemmelse med de ønsker, vi havde her i folketinget, inde på at undersøge, hvordan pengeinstitutterne vil kunne medvirke. Jeg går ud fra, at udvalget afgiver en betænkning på et eller andet tidspunkt, som finansministeren måske nærmere kan udtale sig om, og så kommer der et materiale, som vi vel må interessere os for i forbindelse med den kommende administration af kildeskatten.

Vi synes også, det må være rimeligt, at vi får undersøgt, om det virkelig skal være sådan, at vi har en kildeskatteordning, der — som forslaget viser — bevirker, at de allerfleste skal udarbejde en selvangivelse, og navnlig at mange af dem skal udsættes for efterbeskatning. I det konservative folkeparti er vi stærkt interesseret i nu at få undersøgt, om vi kan opnå at få en definitiv kildeskat her i landet; jeg tror, at ikke mindst lønmodtagerne vil være stærkt interesseret i, om man kan få en ordning, således at de, den dag året er omme, også er færdig med at betale deres skat og ikke skal risikere at få en efterbeskatning. Der er jo lande, der har en definitiv ordning, det er tilfældet i England, og jeg synes, at vi må interessere os for en forbedring på dette område.

Når vi taler om lønmodtagerne, vil jeg i øvrigt gerne sige, at vi vil interessere os stærkt for, at der i loven findes en garanti for, at lønmodtagerne ikke udsættes for en hurtig ekstrabeskatning i forhold til andre grupper. Der har jo været talt meget om,